

SENCA

Jože Udovič

Ramena

so ji ogrnjena
v vonj
sprhnelega listja,
in gleda te
ob gredi rezede,
gleda te
pod cvetjem
španskega bezga,
gleda te
ob razcvetenem maku.

Dovoli ti

vse te omame,
da te premoti
in se ti približa.

Kakor dvoje

pogorišč
so njene oči.

Srce ji bije

s suhim glasom
stare, črvive ure.

Gleda te neprestano

in neusmiljeno,
predobro ve,
katera žila
v tebi
je načeta.

Tja bo položila

svojo senco.